

Ho - spo - din je mi - lo - srd - ný a mi - lo - sti - vý.

[Ž 103 (102), 8a]

R.

1. Veleb, má du - še, Ho - spo - di - na, * vše, co je ve mně, veleb jeho sva - té jmé - no!

2. Veleb, má du - še, Ho - spo - di - na * Ÿ a nezapomeň na žádné z je - ho do - bro - di - ní! **R.**

3. Ÿ On odpouští všech - ny tvé vi - ny, * Ÿ on léčí všech - ny tvé ne - du - hy.

4. Ÿ On vykupuje tvůj ži - vot ze zá - hu - by, * on tě věnčí lá skou a sli - to - vá - ním. **R.**

5. Hospodin je milosrd - ný a mi - lo - sti - vý, * shovívavý a nad mí - ru do - bro - ti - vý.

6. Nechce se přít u - sta - vič - ně * ani se hně - vat na vě - ky. **R.**

7. Nejedná s námi podle na - šich hří - chů * ani podle našich vin nám ne - od - plá - cí.

8. Jako je vysoko ne - be nad ze - mí, * tak je velká jeho láska k těm, kdo se ho bo - jí. **R.**